

ΚΙΝΗΜΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΩΝ ΑΕΙ

Για την ουσία της δημοκρατίας στο ΤΕΦΑΑ και όχι για την κατ' επίφαση δημοκρατία

Τα τελευταία χρόνια ζούμε στο ΤΕΦΑΑ το θέατρο του παραλόγου και έναν εφιάλτη, στο οποίο πρωταγωνιστές και θύτες είναι μέλη ΔΕΠ υψηλών βαθμίδων που προέρχονται κυρίως από παραδοσιακό πολιτικό σχηματισμό, χώρου που αυτοπροσδιορίζεται ως 'αριστερά'. Η συνεργασία τους με ένα μέρος της ακραιφνούς δεξιάς, τους έχει αναγάγει σε κυρίαρχους του ελέγχου του ΤΕΦΑΑ, τον οποίο έλεγχο συντηρούν με οποιονδήποτε θεμιτό ή και αθέμιτο τρόπο. Η πλειοψηφία, όμως, η οποία τους έδωσε προσωρινά την εντύπωση της εξουσίας, ταυτοχρόνως, λόγω πλεονεξίας, τους παρέσυρε σε μίαν αντίληψη διοίκησης ανάλογης του μεσαιωνικού φέουδου. Η στάση τους εναντίον όποιου προβάλλει μια σθεναρή αντίσταση στην δεδομένη γραμμή, ή εναντίον όποιου ανθίσταται ιδεολογικά στην επιπεδοποίηση της προσωπικότητάς του, μπορεί να χαρακτηριστεί ως ανελέητη. Υπάρχουν, μάλιστα ορισμένες περιπτώσεις συναδέλφων, οι οποίοι όχι μόνο αδικήθηκαν ως πρόσωπα και ως επιστήμονες, αλλά υπονομεύθηκαν, διασύρθηκαν, και αντιμετωπίστηκαν από την ανωτέρω πλειοψηφία ακόμη και με απανθρωπία. Την ίδια στιγμή τα μέλη της κατασκευασμένης πλειοψηφίας, χωρίς την οποία ίσως κανείς δεν θα γνώριζε αν υπάρχουν επιστημονικά, με κομματικές υποτροφίες και άλλα μικροαστικά αξιοποιώντας, έχουν επιδείξει απόλυτη εύνοια τόσο προς τους ημέτερους, όσο και προς ορισμένους φοιτητές-συνδικαλιστές οι οποίοι πριμοδοτούν την διοίκηση. Οι επιλογές της διοίκησης και των υπερασπιστών της οι οποίοι έχουν προσωπικά οφέλη από αυτήν, διέπονται από περιφρόνηση του νόμου και των θεσμών, καθώς και από πλήρη διαστρέβλωση της αντικειμενικής αλήθειας. Έτσι, οι ίδιοι εμφανίζουν εκ συστήματος ως σύννομο, οτιδήποτε εξυπηρετεί το προσωπικό τους συμφέρον, έστω και αν αυτό είναι εντελώς αντίθετο με το γράμμα και το πνεύμα του νόμου. Το Σώμα Επιθεωρητών Ελεγκτών Δημόσιας Διοίκησης, το οποίο μετά από παρέμβαση του Υπουργείου Παιδείας εισήλθε για διεξαγωγή ελέγχου στο ΤΕΦΑΑ, διαπίστωσε μια σωρεία διοικητικών παραβάσεων, ως ουκ εστιν αριθμός. Τα μέλη ΔΕΠ αυτά τα οποία μετά το 100σέλιδο Πόρισμα του ΣΕΕΔΔ, που αποτελεί όνειδος για το ΤΕΦΑΑ, παραπέμφθηκαν από τον Πρύτανη Παν/μίου Αθηνών στο Πειθαρχικό Συμβούλιο, κατηγορούνται για κατάχρηση εξουσίας, παράβαση του νόμου, παράβαση καθήκοντος, μείωση προσωπικότητας των καθηγητών, υπονόμευση του έργου τους, απιστία κατά του δημοσίου, κατάθεση ψευδών δηλώσεων με δόλο εις βάρος καθηγητή και προς όφελος άλλου

υποψηφίου, υποβολή πλαστών δικαιολογητικών σχετικών με τα πτυχία ορισμένων, και άλλα συναφή. Αντί, όμως, έστω και σήμερα, να συνειδητοποιήσουν αυτά τα μέλη ΔΕΠ την ευθύνη τους για την κατάντια του ΤΕΦΑΑ αλλά και της ίδιας χώρας από την έκνομη στάση και τον μικροαστικό οππορτουνισμό τους, αντιθέτως, θεωρούν ότι με ξεπερασμένους βερμπαλισμούς και άκαιρους ψευτοηρωϊσμούς, θα ρίξουν γι' άλλη μια φορά στάχτη στα μάτια και θα παραπλανήσουν τις αρμόδιες αρχές, τον Πρύτανη και την δικαιοσύνη. Τριάντα σχεδόν χρόνια, οι άλλοτε συγκεκαλυμμένες και άλλοτε κατ'επίφασιν «δημοκρατικές» ενέργειές τους έσπειραν τη διχόνοια, την ανισότητα και την αδικία, λειτουργώντας προς όφελός τους, αφού συγκάλυπταν την ενοχή και την ευθύνη τους. Τριάντα χρόνια οι ίδιοι, που τώρα διαρρηγνύουν τα ιμάτιά τους ως μωρές παρθένες, ποινικοποιούν την ιδεολογική άποψη του άλλου, επιλέγοντας για τον εαυτό τους προνόμια τα οποία κάθε άλλος πολίτης που διέπεται από την ίδια νομολογία δεν έχει. Για ποιο λόγο να μην τιμωρηθούν για τις παρανομίες τους; Δεν πρέπει να ισχύει η έννοια της δικαιοσύνης στους πανεπιστημιακούς; Ή, μήπως, ακριβώς στον χώρο αυτό, πρέπει κατ'εξοχήν να αποδίδεται η δικαιοσύνη; Σήμερα το παιχνίδι της στρουθακαμήλου δεν πιάνει πια, καθώς δεν μπορούν, πλέον, οι ανομίες να επιβραβεύονται εις βάρος των νομίμως ενεργούντων. Τριάντα χρόνια ανομιών είναι αρκετά, για την κάθαρση ενός πανεπιστημίου που το πληρώνει ο Έλληνας φορολογούμενος. Επίσης είναι αρκετά για μια κοινωνία που πάσχει εξ αιτίας ακριβώς αυτής της αμετρίας, και για έναν κόσμο που οραματιζόμαστε να αποτελείται από ανθρώπους άξιους σεβασμού και σώφρονες, και όχι από άλογα και άπληστα όντα που λειτουργούν εναντίον των άλλων.

ΚΙ.ΔΗ.ΠΑ ΑΕΙ, 12 ΙΟΥΝΙΟΥ 2013